Opłata pocztowa uiszczona gotówką
Nr. 1. Warszawa, dnia 20 stycznia 1939 r. Rok XXII.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Prenumerata roczna 12 zł. **Cena egzemplarza 75 gr.**
Prenumeratę należy wpłacać na konto P. K. O. Nr. 30-197 „Dziennik Urzędowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych" zaznaczając na odwrocie blankietu nadawczego „Należność za prenumeratę Dziennika Urzędowego Min. Spraw Wewn."
Sprzedaż numerów pojedyńczych i ubiegłych roczników — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Intendentura) Warszawa, ul. Nowy Świat 69, tel. 663-97.
Wysyłka pojedyńczych numerów i roczników za zaliczeniem pocztowym.
Ogłoszenia o wydawnictwach związanych z zagadnieniami administracji państwowej przyjmowane są wyłącznie na warunkach podanych w Dzienniku Urzędowym Min. Spraw Wewn. z dn. 31 stycznia 1938 r. Nr. 4, poz. 14 po uprzednim wpłaceniu należności na konto czekowe Dziennika Urzędowego M. S. Wewn. Nr. 30197 z podaniem tytułu wpłaty.
Ceny ogłoszeń: cała strona 50 zł., 1/2 str. 30, 1/4 str. — 15 zł.
Redakcja zastrzega sobie prawo odmowy umieszczenia ogłoszenia w całości lub jego części bez podania motywów.
Adres Redakcji: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ul. Nowy Świat 69, Wydział Org. Prawny Tel. 220-20.
Adres Administracji: Nowy Świat 69, tel. 678-40.

TREŚĆ.

A. DZIAŁ URZĘDOWY.

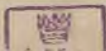
II. OKÓLNIK Nr. 1.

III. PISMA OKÓLNE.

B. PRZEDRUKI.

I. DZIENNIK USTAW R. P. Nr. Nr. 1—3.

II. MONITOR POLSKI Nr. Nr. 1 – 15.

A.

II. Okólniki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

1.

OKÓLNIK Nr 1

z dnia 13 stycznia 1939 r.

o utrzymywaniu w aktualności ewidencji osób, wyznaczonych do organów opl.

(Wojsk. opl. 12-30-1).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

W celu utrzymania w aktualności ewidencji osób, wyznaczonych do organów obrony przeciwlotniczej w związku z odbywającym się stale ruchem ludności, zarządzam, co następuje,

1. W rejestrach mieszkańców, prowadzonych przez zarządy gmin, czy to w formie księgi, czy też w postaci kartoteki (wzory Nr 6 i 7 do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 maja 1934 r. Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 489), należy w rubryce „uwagi" wpisywać adnotację (w skrótach) o przynależności danej osoby do odnośnego organu obrony przeciwlotniczej.

2. Adnotacje takie należy czynić tylko w stosunku do osób przewidzianych do:

a) organów kierowniczych opl. miasta i samoobrony, podając: „k-t opl. miasta" (komendant opl. miasta), „z-a k-ta opl. miasta" (zastępca komendanta opl. miasta), „szef sł..." (szef służby .....podać jakiej), „k-t opl. dz-nicy" (komendant opl. dzielnicy), „z-a k-ta opl. dz-nicy" (zastępca komendanta opl. dzielnicy), „k-t opl. domu (bloku)" (komendant opl. domu (bloku)), „z-a k-ta opl. domu (bloku)" (zastępca komendanta opl. domu (bloku));

b) organów wykonawczych opl. miasta, podając „sł. pgaz." (służba przeciwgazowa), „sł. ppoż." (służba przeciwpożarowa), „sł. rat.-san." (służba ratowniczo-sanitarna) itp.

3. W stosunku do osób, które nie są wyznaczone do wymienionych wyżej organów, wszelkie adnotacje są zbędne.

4. Adnotacje, o których wyżej mowa, mają być również dokonywane i w „Wyciągach z rejestru mieszkańców" (wzór A do powołanego rozporządzenia).

5. W celu zapoczątkowania prowadzenia tych adnotacji, zainteresowane w akcji opl. zarządy gmin dokonają niezwłocznie odpowiednich wpisów, w prowadzonym przez nie rejestrze mieszkańców, odnośnie osób już wyznaczonych do wymienionych wyżej organów opl.

Analogicznie, każdy fakt wyznaczenia dalszych osób do wymienionych organów opl musi być przedmiotem bezzwłocznego wpisu do rejestrów (wyciągów).

6. O wszelkich zmianach miejsc zamieszkania, zaszłych w rejestrze mieszkańców w stosunku do tych osób, prowadzący te rejestry zawiadamiają niezwłocznie właściwą komórkę opl zarządu gminy.

7. Na podstawie tego zawiadomienia komórka opl. dokonuje odpowiednich zmian w prowadzonej ewidencji osób, wyznaczonych do organów opl.

8. Zarządy gmin niezainteresowane w akcji przygotowania opl, obowiązane są również do prowadzenia adnotacji tak w rejestrach, jak i w wyciągach z rejestrów, w sposób, ustalony niniejszym zarządzeniem na podstawie otrzymywanych wyciągów z rejestrów osób, przybywających do danej gminy.

Bliższe wskazówki co do prowadzenia samej ewidencji osób, wyznaczonych do organów obrony przeciwlotniczej, zostaną podane dodatkowo.

(—) Sławoj Składkowski
MINISTER

III. Pisma Okólne Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

2.

PISMO OKÓLNE

z dnia 9 stycznia 1939 r.

o ulgach dla domów, których budowę rozpoczęto w roku 1938.

(SB. 28-197).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów Miast.

Według posiadanych wiadomości władze, sprawujące nadzór policyjno-budowlany, napotykają na trudności przy określaniu w każdym konkretnym wypadku, czy wykonane części rozpoczętych budynków należy uznać za wykończone fundamenty zgodnie z wymaganiem art. 43 ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o ulgach inwestycyjnych (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 244).

Wobec powyższego Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w uzupełnieniu pisma okólnego z dnia 15 grudnia 1938 r. o ulgach dla domów, których budowę rozpoczęto w roku 1938 (Nr SB. 28-197) (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 37, poz. 225) komunikuje, że pod fundamentem należy rozumieć część konstrukcyjną budynku, przeznaczoną wyłącznie do dźwigania ścian nośnych i kapitalnych oraz filarów nośnych, wystarczającą do wzniesienia na niej pozostałej części budynku, mieszczącej lokale użytkowe.

Zgodnie z powyższym za fundamenty należy uważać:

1) w budynkach zwykłych niapodpiwniczonych—podmurówkę ścian drewnianych lub mu-

ry pod murowanymi ścianami kapitalnymi i nośnymi oraz pod filarami nośnymi, sięgające do wysokości izolacji poziomej nad przyległym terenem.

2) w budynkach o konstrukcjach specjalnych lub skomplikowanych (np. szkieletowych) oraz w budynkach posiadających kondygnacje poniżej poziomu terenu, jak piwniczne lub suterenowe — konstrukcję, sięgające do dolnej powierzchni podłogi najniższej kondygnacji nadziemnej lub podziemnej.

W końcu Ministerstwo nadmienia, że władze budowlane, które stwierdzają w zaświadczeniach bądź w wykazach fakt wykonania do dnia 31 grudnia 1938 r. fundamentów pod przyszły dom, powinny równocześnie stwierdzać, czy fundamenty wykonano pod cały budynek, czy też pod pewną jego część, a w tym ostatnim wypadku, czy część ta może być traktowana jako odrębna samoistna całość.

(—) Podwiński
DYREKTOR DEPARTAMENTU

B.

I. Przedruki z Dziennika Ustaw R. P.

z 5 stycznia Nr 1 Rok 1939

Poz. 1. Ustawa z dnia 3 stycznia 1939 r. o przedłużeniu obniżenia komornego.

Art 1. (1) Obniżenie komornego, przyznane art. 1 i 2 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. w sprawie obniżenia komornego oraz zmiany ustawy o ochronie lokatorów (Dz. U. R. P. Nr 82, poz. 504) i przedłużone ustawą z dnia 1 lutego 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 45), przedłuża się na czas od dnia 1 stycznia 1939 r. do dnia 31 marca 1940 r.

(2) Począwszy od dnia 1 kwietnia 1940 r. wysokość komornego wzrastać będzie co kwartał o 2½% podstawowego lub umownego komornego aż do osiągnięcia pełnej jego wysokości.

Art. 2. Ustawa niniejsza obowiązuje na obszarze województwa śląskiego tylko w zakresie komornego w budynkach, nie podlegających ochronie lokatorów, a należących do Skarbu Państwa, banków państwowych, związków samorządu terytorialnego, zakładów ubezpieczeń społecznych oraz innych instytucyj prawa publicznego.

Art. 3. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 2. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 stycznia 1939 r. o tymczasowym wprowadzeniu w życie postanowień porozumienia między Polską a Szwajcarią dotyczącego zmiany tekstu wzoru świadectwa pochodzenia na szwajcarskie plecionki do kapeluszy.

Poz. 3. Rozporządzenie Ministrów Opieki Społecznej i Skarbu z dnia 21 grudnia 1938 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o zmianie rozporządzenia Ministrów Opieki Społecznej i Skarbu z dnia 23 marca 1938 r. w sprawie wyznaczenia władz powołanych do przyjmowania roszczeń i ustalania warunków do zaopatrzenia inwalidzkiego.

Na podstawie art. 6 i 77 ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkim (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 5, poz. 31) zmienionej art. 121 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976), dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 522) oraz ustawami z dnia 14 kwietnia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 225) i z dnia 31 marca 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 192) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministrów Opieki Społecznej i Skarbu z dnia 23 marca 1938 r. wydanym w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie wyznaczenia władz powołanych do przyjmowania roszczeń i ustalania warunków do zaopatrzenia inwalidzkiego (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz 189) przepis § 1 pkt 13 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) starosta powiatowy pszczyński — dla osób zamieszkałych w powiatach: pszczyńskim, bielskim, cieszyńskim, frysztackim i rybnickim".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 4. Rozporządzenie Ministrów: Rolnictwa i Reform Rolnych, Spraw Wewnętrznych oraz Sprawiedliwości z dnia 4 stycznia 1939 r. o zniesieniu niektórych wojewódzkich i powiatowych urzędów rozjemczych do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich.

Na podstawie art. 3 ust. (2) oraz art. 35 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o urzędach rozjemczych do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 5, poz. 60) zarządza się co następuje:

§ 1. Znosi się:

1) wojewódzki urząd rozjemczy do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich w Stanisławowie,

2) powiatowe urzędy rozjemcze do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich:

w Wysokiem Mazowieckiem w województwie białostockim,

w Opocznie w województwie kieleckim,

w Kolbuszowej, Mościskach, Przeworsku i Tarnobrzegu w województwie lwowskim,

w Kamieniu Koszyrskim w województwie poleskim,

w Inowrocławiu, Lipnie, Sępolnie Krajeńskim, Szubinie i Wąbrzeźnie w województwie pomorskim,

w Gostyniu, Międzychodzie, Wrześni i Żninie w województwie poznańskim,

w Kopyczyńcach i Podhajcach w województwie tarnopolskim.

§ 2. Właściwość Wojewódzkiego Urzędu Rozjemczego we Lwowie rozszerza się na obszar województwa stanisławowskiego.

Rozszerza się właściwość powiatowych urzędów rozjemczych:

w Białymstoku na obszar powiatu wysoko-mazowieckiego,

w Końskich na obszar powiatu opoczyńskiego,

w Rzeszowie na obszar powiatu kolbuszowskiego,

w Przemyślu na obszar powiatu mościskiego,

w Jarosławiu na obszar powiatu przeworskiego,

w Nisku na obszar powiatu tarnobrzeskiego,

w Pińsku na obszar powiatu koszyrskiego,

w Bydgoszczy na obszar powiatu inowrocławskiego i szubińskiego,

we Włocławku na obszar powiatu lipnowskiego,

w Chojnicach na obszar powiatu sępoleńskiego,

w Grudziądzu na obszar powiatu wąbrzeskiego,

w Śremie na obszar powiatu gostyńskiego,

w Szamotułach na obszar powiatu międzychodzkiego,

w Poznaniu na obszar powiatu wrzesińskiego,

w Mogilnie na obszar powiatu żnińskiego,

w Czortkowie na obszar powiatu kopyczynieckiego,

i w Brzeżanach na obszar powiatu podhajeckiego.

§ 3. Właściwość sądu okręgowego w Stanisławowie, jako instancji odwoławczej od orzeczeń powiatowych urzędów rozjemczych działających na obszarze województwa stanisławowskiego, jak również jako instancji odwoławczej od orzeczeń wojewódzkiego urzędu rozjemczego w sprawach pochodzących z obszaru tego województwa — nie ulega zmianie.

§ 4. Sprawy wniesione do urzędów rozjemczych wymienionych w § 1, które do dnia 1 stycznia 1939 r. nie zostaną przez te urzędy załatwione, winny być z urzędu przekazane urzędom rozjemczym, których właściwość ustala przepis § 2; urzędom tym będą również przekazane wszelkie akta i księgi zniesionych urzędów rozjemczych.

Od spraw przekazanych nie pobiera się opłat, jeżeli opłaty zostały uiszczone w urzędzie rozjemczym, do którego sprawa została wniesiona.

§ 5. Znoszony wojewódzki urząd rozjemczy przekaże odpowiednio wojewódzkiemu urzędowi rozjemczemu przejmującemu agendy urzędu zniesionego sumy stanowiące niewydatkowaną dotąd część kosztów postępowania, pobranych w sprawach nie załatwionych przez zniesiony urząd rozjemczy.

§ 6. Powiatowe związki samorządowe powiatów, w których urzędy rozjemcze zostały zniesione, przekażą odpowiednio powiatowym związkom samorządowym, w siedzibach których działają urzędy rozjemcze przejmujące agendy urzędów zniesionych — całą sumę należności z tytułu wpisów, opłat kancelaryjnych i niewydatkowanych dotąd kosztów postępowania, pobranych w sprawach nie załatwionych przez zniesiony urząd rozjemczy.

Przekazaniu ulegnie również wszelka nadwyżka ponad kwoty określone w ustępie poprzedzającym, jeżeli pozostaje ona na rachunku zniesionego urzędu rozjemczego w powiatowym związku samorządowym.

Przekazane kwoty zapisane będą na dobro rachunku urzędu rozjemczego, który przejął agendy urzędu zniesionego.

§ 7. Ewentualne niedobory powiatowego urzędu rozjemczego, działającego na terenie dwóch lub więcej powiatów, pokrywają wszystkie zainteresowane wydziały powiatowe. Udział w kwocie potrzebnych w tym celu dopłat pozostawać będzie w stosunku prostym do sumy wpływów z tytułu wpisów, opłat kancelaryjnych i innych, jakie wniesiono z danego powiatu. Rozrachunek między wymienionymi powiatowymi związkami samorządowymi dokonywa się każdego kwartału roku budżetowego po przedstawieniu rozliczenia przez powiatowy związek samorządowy, w siedzibie którego działa urząd rozjemczy.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1939 r.

Poz. 5. Oświadczenie rządowe z dnia 25 listopada 1938 r. w sprawie złożenia za Wolne Miasto Gdańsk dokumentu ratyfikacyjnego międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej z dnia 9 grudnia 1932 r.

---

z 10 stycznia Nr 2 Rok 1939

Poz. 6. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 28 grudnia 1938 r. o utworzeniu w Zakopanem oddziału Urzędu Celnego w Krakowie.

Poz. 7. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 31 grudnia 1938 r. o zmianie taryfy na wyroby tytoniowe.

Poz. 8. Obwieszczenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 października 1938 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 grudnia 1927 r. o godłach i barwach państwowych oraz o oznakach, chorągwiach i pieczęciach.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 14 marca 1933 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 grudnia 1927 r. o godłach i barwach państwowych oraz o oznakach, chorągwiach i pieczęciach (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 246) ogłaszam w załączniku do obwieszczenia niniejszego jednolity tekst rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 grudnia 1927 r. o godłach i barwach państwowych oraz o oznakach, chorągwiach i pieczęciach (Dz. U. R. P. Nr 115, poz. 980) z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów oraz z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych powołaną wyżej ustawą, rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 629), ustawą z dnia 3 marca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 111), dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1937 r. (Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 5, poz. 32) i wynikających z ustawy z dnia 23 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 294).

Załącznik do obw. Prezesa Rady Min. z dnia 12 października 1938 r. (poz. 8).

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 13 grudnia 1927 r.

o godłach i barwach państwowych oraz o oznakach i pieczęciach.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji oraz ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

TYTUŁ I.

Godła i barwy państwowe.

Art. 1.

Godłami państwowymi są:

1) herb państwowy tj. wizerunek orła białego z głową zwróconą w prawo (dla patrzącego w lewo), ze skrzydłami rozwiniętymi, z koroną i dziobem oraz szponami złotymi (orzeł państwowy) na prostokątnej tarczy w polu czerwonym (wzór Nr 1) *).

2) chorągiew Rzeczypospolitej, przysługująca wyłącznie Prezydentowi Rzeczypospolitej, tj. chorągiew barwy czerwonej z wizerunkiem orła państwowego pośrodku i z obramieniem dookoła. Stosunek szerokości do długości chorągwi wynosi 5 : 6, wysokość wizerunku orła państwowego w stosunku do szerokości chorągwi 3 : 5 (wzór Nr 2) *).

Art. 2.

Barwami państwowymi są kolory biały i czerwony w dwóch poziomych równoległych pasach o równej szerokości i długości, z których górny jest biały, dolny zaś czerwony. Kolor czerwony odpowiada barwie cynobru.

TYTUŁ II.

Oznaki władz, urzędów, zakładów, instytucji, przedsiębiorstw i korporacji publicznych.

Art. 3.

Dla władz i urzędów państwowych w kraju i za granicą oraz dla zakładów, instytucji i przedsiębiorstw państwowych ustanawia się oznaki, złożone z herbu państwowego i napisu, odpowiadającego ich nazwie.

Art. 4.

Dla władz i urzędów, zakładów, instytucji i przedsiębiorstw samorządu terytorialnego ustanawia się oznaki, złożone z herbu województwa, do którego należą, i z napisu, odpowiadającego ich nazwie.

Związki samorządu terytorialnego mogą w oznakach swych władz i urzędów oraz zakładów, instytucji i przedsiębiorstw w miejscu, przewidzianym dla herbu wojewódzkiego, umieścić swój własny herb, nadany, względnie zatwierdzony w myśl przepisu ustępu następnego.

Miastom, odznaczonym orderem, oraz województwom nadaje herby, względnie zatwierdza je Prezydent Rzeczypospolitej na wniosek Prezesa Rady Ministrów, przedstawiony w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego. Poza tym herby związków samorządu terytorialnego zatwierdza względnie nadaje według swobodnego uznania Minister Spraw Wewnętrznych po porozumieniu się z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego na wniosek organu zarządzającego i organu stanowiącego odnośnego związku samorządu terytorialnego

Prezydenci miast i burmistrzowie, wójtowie, sołtysi oraz w razie powzięcia odpowiedniej uchwały przez organ stanowiący związku samorządowego, zatwierdzonej przez władzę nadzorczą, inne organa związków samorządowych mogą przy wykonywaniu czynności służbowych i przy wystąpieniach reprezentacyjnych nosić specjalne oznaki, ustanowione przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Prezydenci miast oraz burmistrzowie będą mogli nadal używać dotychczas przez nich używanych oznak innego rodzaju, o ile uzyskają na to zezwolenie państwowej władzy nadzorczej.

Oznaki dla związków samorządu gospo-

---

*) Nie przedrukowano.

*) Nie przedrukowano.

darczego i zawodowego oraz innych instytucji prawnopublicznych zatwierdza właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

TYTUŁ III.

Flagi i bandery.

Art. 5.

Flagą państwową jest płachta o barwach państwowych.

Władze, urzędy i instytucje państwowe za granicą używają flagi państwowej z herbem państwowym w środku białego pasa. Wysokość herbu państwowego w stosunku do szerokości flagi wynosi 2 : 5.

Art. 6.

Banderą handlową morską jest płachta o barwach państwowych.

W środku białego pasa umieszczony jest herb państwowy. Stosunek szerokości do długości wynosi 5 : 8, wysokość herbu państwowego w stosunku do szerokości bandery 2 : 5 (wzór Nr 3) *).

Statki handlowe morskie, przewożące pocztę, wywieszają na przednim maszcie polski znak pocztowy, mianowicie płachtę o barwach państwowych w kształcie trójkąta równoramiennego, na której w pośrodku umieszczona jest trąbka pocztowa, przecięta strzałką błyskawicy, w kolorze żółtym. Stosunek podstawy trójkąta do jego wysokości wynosi 1 : 1½.

Art. 7.

Dla wszelkich niewojennych statków państwowych ustanawia się taką samą banderę, jak w art. 6, a nadto osobną białą flagę, zakładaną w czasie pełnienia służby, z godłem ministerstwa, w dyspozycji którego statek się znajduje. Godła ministerstw względnie poszczególnych ich działów ustanawia Rada Ministrów na wniosek właściwego ministra, przedstawiony w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 8.

Flagą statków handlowych żeglugi śródlądowej jest płachta o barwach państwowych. Stosunek szerokości do długości wynosi 5 : 8.

Art. 9.

W miastach posiadających w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia własne flagi miejskie, używanie tych flag będzie nadal dopuszczalne po uzyskaniu na to zgody państwowej władzy nadzorczej, która decyduje według swego swobodnego uznania.

TYTUŁ IV.

Pieczęcie.

Art. 10.

Pieczęcią państwową jest tłoczona pieczęć okrągła średnicy 77 mm z wyobrażeniem orła państwowego pośrodku na tle heraldycznym i napisem „Rzeczpospolita Polska“ w otoku (wzór Nr 4) *).

*) Nie przedrukowano.

Art. 11.

Pieczęcią Prezydenta Rzeczypospolitej jest pieczęć okrągła średnicy 62 mm z wyobrażeniem orła państwowego pośrodku i napisem „Prezydent Rzeczypospolitej“ w otoku.

Art. 12.

Pieczęcią urzędową Marszałków Sejmu i Senatu jest pieczęć okrągła średnicy 50 mm z wyobrażeniem orła państwowego pośrodku i napisem „Marszałek Sejmu“ względnie „Marszałek Senatu“ w otoku.

Art. 13.

Pieczęcią urzędową władz i urzędów oraz zakładów, instytucji i przedsiębiorstw państwowych jest pieczęć okrągła z wyobrażeniem orła państwowego pośrodku i napisem, odpowiadającym nazwie danej władzy (urzędu, zakładu, instytucji, przedsiębiorstwa), w otoku.

Art. 14.

Pieczęcią urzędową władz i urzędów oraz zakładów, instytucji i przedsiębiorstw samorządu terytorialnego jest pieczęć owalna z dłuższą osią owalu pionową.

W pieczęciach urzędowych władz i urzędów samorządowych znajduje się orzeł państwowy oraz pod nim napis, odpowiadający nazwie danej władzy względnie urzędu.

W pieczęciach zakładów, instytucji i przedsiębiorstw samorządu terytorialnego znajduje się herb województwa, do którego należą, oraz pod herbem napis, odpowiadający nazwie danego zakładu, instytucji lub przedsiębiorstwa.

Związki samorządu terytorialnego mogą w pieczęciach swych zakładów, instytucji i przedsiębiorstw w miejscu, przewidzianym dla herbu wojewódzkiego, umieścić swój własny herb, nadany względnie zatwierdzony w myśl przepisów art. 4 ust. 3. Miasta, posiadające historycznie uzasadnione herby, zatwierdzone na podstawie art. 4 ust. 3, mogą w pieczęciach władz i urzędów miejskich używać tych herbów zamiast orła państwowego.

Pieczęcie dla związków samorządu gospodarczego i zawodowego oraz innych instytucji prawnopublicznych zatwierdza właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

TYTUŁ V.

Zezwolenie na używanie herbów.

Art. 15.

Osobom i instytucjom prywatnym nie wolno używać pieczęci z orłem państwowym ani też nie wolno im używać w celach handlowych oraz na blankietach i szyldach herbu państwowego.

Przepis ustępu pierwszego stosuje się także do herbów wojewódzkich oraz do herbów powiatowych lub gminnych związków samorządu terytorialnego.

Właściwe związki samorządowe mogą za zgodą wojewody, a m. st. Warszawa za zgodą Ministra Spraw Wewnętrznych — udzielać zezwoleń na używanie swych herbów osobom i in-

stytucjom prywatnym w celach handlowych oraz na blankietach i szyldach.

Zezwolenie można cofnąć, jeżeli wymaga tego interes publiczny.

TYTUŁ VI.

Przepisy karne.

Art. 16.

Kto bezprawnie używa godła państwowego, oznaki władzy państwowej, samorządowej lub korporacji publicznoprawnej, bandery handlowej morskiej, polskiego znaku pocztowego oraz flagi niewojennych statków państwowych,

podlega w drodze administracyjnej karze aresztu do 3 miesięcy i grzywny do 3.000 złotych albo jednej z tych kar.

TYTUŁ VII.

Postanowienia końcowe.

Art. 17.

Przepisy szczegółowe w sprawach, unormowanych rozporządzeniem niniejszym, nie wyłączając przepisów, dotyczących pieczęci poszczególnych władz (urzędów, zakładów, instytucji, przedsiębiorstw, korporacji) oraz używania, wyrobu i nadzoru nad wyrobem tych pieczęci, ustali rozporządzenie Rady Ministrów.

Rozporządzenie to może również postanowić, że oznaki i pieczęcie poszczególnych korporacji publiczno-prawnych nie będą podlegały przepisom niniejszego rozporządzenia.

Art. 18.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów i wszystkim ministrom we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

Art. 19.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 3 miesiące po ogłoszeniu.

Równocześnie tracą moc obowiązującą ustawa z dnia 1 sierpnia 1919 r. o godłach i barwach Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr 69, poz. 416) oraz wszystkie na jej podstawie wydane rozporządzenia. Obowiązujące przepisy, w myśl których napisy w pieczęciach urzędowych powinny zawierać imię i nazwisko pieczętującego, pozostają w mocy.

Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą ważność zezwolenia, wydane przez Ministra Spraw Wewnętrznych, względnie w innej drodze uzyskane uprawnienia na używanie przez osoby i instytucje prywatne godeł, chorągwi, bander oraz pieczęci z orłem państwowym.

Władze, urzędy, zakłady, instytucje i przedsiębiorstwa samorządu terytorialnego dostosują swe oznaki i pieczęcie do przepisów rozporządzenia niniejszego najpóźniej z końcem roku następującego po roku, w którym herby odnośnych województw lub inne herby związków samorządu terytorialnego będą nadane lub zatwierdzone.

---

z 17 stycznia Nr 3 Rok 1939

Poz. 9. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 7 grudnia 1938 r. w sprawie ustalenia norm obszarowych gospodarstw samodzielnych na obszarze województw: tarnopolskiego, stanisławowskiego, lwowskiego i krakowskiego.

Na podstawie art. 5 ust. (2) ustawy z dnia 14 kwietnia 1937 r. o ograniczeniu obrotu nieruchomościami powstałymi z parcelacji (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 272) zarządzam co następuje:

§ 1. Normy obszarowe samodzielnych gospodarstw rolnych wynoszą:

1. na obszarze województwa tarnopolskiego:

w powiatach: borszczowskim, brzeżańskim, buczackim, czortkowskim, kopyczynieckim, podhajeckim, przemyślańskim, skałackim, tarnopolskim, trembowelskim, zaleszczyckim, zbaraskim, zborowskim, złoczowskim — 3 ha;

w pozostałych powiatach — 4 ha;

2. na obszarze województwa stanisławowskiego:

w powiatach: horodeńskim, kołomyjskim, rohatyńskim, śniatyńskim — 3 ha;

w powiatach: stanisławowskim, stryjskim, tłumackim, żydaczowskim — 3,5 ha;

w powiecie kałuskim — 4 ha;

w powiatach: dolińskim, kosowskim i nadwórniańskim — 5 ha;

3. na obszarze województwa lwowskiego:

w powiatach: jarosławskim, krośnieńskim, lwowskim, łańcuckim, przeworskim, rzeszowskim — 3 ha;

w powiatach: bóbreckim, drohobyckim, gródeckim, kolbuszowskim, mościskim, niżańskim, przemyskim, rudeckim, sokalskim, tarnobrzeskim — 4 ha;

w powiatach: brzozowskim, dobromilskim, jaworowskim, lubaczowskim, rawskim, samborskim, sanockim, żółkiewskim — 5 ha;

w powiatach: leskim, turczańskim — 7 ha;

4. na obszarze województwa krakowskiego:

w powiatach: bialskim i krakowskim — 3,5 ha;

w powiatach: bocheńskim, brzeskim, chrzanowskim, tarnowskim — 4 ha;

w powiecie nowotarskim — 6 ha;

w pozostałych powiatach — 5 ha.

§ 2. Do norm, przewidzianych w § 1 — nie wlicza się zupełnych nieużytków, wód oraz parcel pod uprawą leśną lub stanowiących grunt leśny.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 10. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 7 grudnia 1938 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie

zastosowania do gminy wiejskiej Stopnica w powiecie stopnickim województwie kieleckim przepisów ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych, dotyczących gmin miejskich.

Poz. 11. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 10 stycznia 1939 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 10 maja 1938 r. o warunkach służby przygotowawczej i zasadach odpowiedzialności służbowej kandydatów na szeregowych Policji Województwa Śląskiego przyjętych do służby przygotowawczej w charakterze pracowników kontraktowych.

Poz. 12. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 28 grudnia 1938 r. o ustaleniu wysokości opłaty za nadzór nad zakładami ubezpieczeń za okers budżetowy 1937/38.

Poz. 13. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 31 grudnia 1938 r. o zmianach w opłatach od detalicznej sprzedaży spirytusu i napojów alkoholowych oraz o zwolnieniu niektórych zakładów detalicznej sprzedaży spirytusu i napojów alkoholowych od tych opłat.

Poz. 14. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 31 grudnia 1938 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie oznaczenia papierów wartościowych i ich kursów przy spłacie długów rolniczych.

II. Przedruki z Monitora Polskiego.

---

z 2 stycznia Nr 1 Rok 1939

Poz. 1. Zarządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 22 grudnia 1938 r. w sprawie ustalenia terminów przekazania Dyrekcjom L. P. okręgów radomskiego i krakowsko-śląskiego obszarów państwowego gospodarstwa leśnego, położonych w województwach krakowskim i śląskim oraz części woj. kieleckiego i lubelskiego.

z 3 stycznia Nr 2 Rok 1939

z 4 stycznia Nr 3 Rok 1939

z 5 stycznia Nr 4 Rok 1939

Poz. 2. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

z 7 stycznia Nr 5 Rok 1939

Poz. 3. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi

Poz. 4. Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 28 grudnia 1938 r. o zmianie czasu urzędowania niektórych urzędów i posterunków celnych.

z 9 stycznia Nr 6 Rok 1939

Poz. 5. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 6. Obwieszczenie Prezesa Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 2 stycznia 1939 r. w sprawie zgłaszania list kandydatów na ławników i zastępców ławników Sądu Pracy przy Sądzie Grodzkim w Rybniku, znajdującego się w Górnośląskiej części okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach.

z 10 stycznia Nr 7 Rok 1939

Poz. 7. Obwieszczenie Zarządu Długów Państwa z dnia 3 stycznia 1939 r. w sprawie umorzenia 24-ej raty 5% konwersyjnej pożyczki kolejowej z 1926 r.

z 11 stycznia Nr 8 Rok 1939

Poz. 8. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego Krzyża Zasługi.

Poz. 9. Obwieszczenie Zarządu Długów Państwa z dnia 2 stycznia 1939 r. w sprawie umorzenia 16-ej raty 4% pożyczki konwersyjnej kolejowej z 1933 r.

z 12 stycznia Nr 9 Rok 1939

Poz. 10. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 11. Obwieszczenie Ministerstwa Skarbu z dnia 31 grudnia 1938 r. L. D.VI. 15733/3/38.

Poz. 12. Obwieszczenie Ministerstwa Skarbu z dnia 31 grudnia 1938 r. L. D. VI. 15374/3/38 w sprawie cofnięcia firmie: Galicyjskie Towarzystwo Naftowe „Galicja“, Sp. Akc. we Lwowie, zezwolenia na prowadzenie wolnego składu olejów mineralnych w Poznaniu.

Poz. 13. Obwieszczenie Ministerstwa Skarbu z dnia 31 grudnia 1938 r. L. D.VI. 15437/3/38 w sprawie firmy „Galicja“.

Poz. 14. Obwieszczenie Zarządu Długów Państwa z dnia 5 stycznia 1939 r. w sprawie wylosowanych premii do obligacji 4% premiowej pożyczki dolarowej serii III.

Poz. 15. Zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 10 stycznia 1939 r. o ustanowieniu przymusowego zarządu państwowego dla przedsiębiorstwa „Albert Hahn Röhrenwalzwerk“.

z 13 stycznia Nr 10 Rok 1939

Poz. 16. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 5 stycznia 1939 r. w sprawie kontroli specjalnej obrotu towarowego polsko-czesko-słowackiego.

z 14 stycznia Nr 11 Rok 1939

Poz. 17. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 18. Uchwała Rady Ministrów z dnia 12 stycznia 1939 r. w sprawie ustalenia kwoty zasadniczej rent z ubezpieczenia emerytalnego robotników w 1939 roku.

Poz. 19. Obwieszczenie Zarządu Długów Państwa z dnia 4 stycznia 1939 r. w sprawie wylosowanych Bonów Funduszu Inwestycyjnego.

z 16 stycznia Nr 12 Rok 1939

Poz. 20. Ogłoszenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 5 stycznia 1939 r. o utracie orderów i odznaczeń.

Poz. 21. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

z 17 stycznia Nr 13 Rok 1939

Poz. 22. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 23. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 24. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 25. Obwieszczenie Prezesa Sądu Apelacyjnego w Wilnie z dnia 11 stycznia 1939 roku w sprawie zgłaszania list kandydatów na ławników i zastępców ławników Sądu Pracy oraz Sądu Okręgowego w Wilnie.

z 18 stycznia Nr 14 Rok 1939

Poz. 26. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

z 19 stycznia Nr 15 Rok 1939

Poz. 27. Obwieszczenie Prezesa Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z 12 stycznia 1939 r. w sprawie zgłaszania list kandydatów na ławników i zastępców ławników sądów pracy przy sądach grodzkich w Kaliszu i Włocławku i sądach okręgowych w Kaliszu i Toruniu, znajdujących się w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu.

Sprostowanie.

W Nr 38 Dziennika Urzędowego Min. Spraw Wewn. z dn. 31 grudnia 1938 r. str. 728 ostatnie zdanie w prawej szpalcie od dołu winno brzmieć: „Władze nadzorcze nie powinny czynić trudności w zatwierdzaniu uchwał związków samorządowych...“ itd., jak wydrukowano.

Drukarnia Gaz. Adm. i P. P., Warszawa, Trębacka 11.